

[Thorvil Kristensen.]

på fornylig, hvor svært det er at opbygge et flyvevåben i løbet af kort tid. Vi må allesammen ønske, at vore officerer, som er hårdt anspændt, får den fornødne tid til at gøre deres arbejde, og man bør efter min mening også være lidt varsom med kritikken, netop under hensyn til den svære opgave, de har.

Jeg vil gerne understrege, samtidig med at det må fremhæves, at der her er et alvorligt punkt, at vi ikke for øjeblikket ønsker at rejse nogen debat om dette flyverdækningsspørgsmål. Vi har forstået, at der nu foregår en almindelig overvejelse af hele nordregionens forsvarsproblem. Dette er meget ønskeligt, og så længe denne overvejelse står på — hvis det ikke varer altfor længe — er det også ønskeligt, at vi ikke rejser utidig debat om spørgsmålet, der naturligt hører hjemme i denne sammenhæng. Jeg understreger derfor blot, at spørgsmålene står åbne, og at vi er parat til at drøfte dem, når vi har mere klarhed over hele nordregionens stilling.

Jeg skal så gøre et par bemærkninger vedrørende Sydslesvig, hvor jo det dansksindede mindretal ganske naturligt har fået betydelige vanskeligheder. Den nedgang i stemmetallet, som det sidste forbundsvalg viste, var naturligvis et symptom på disse vanskeligheder. Der foreligger i øjeblikket i hvert fald to aktuelle spørgsmål i Sydslesvig, spørgsmål, som har krav på vor interesse heroppe. Det ene blev nævnt af den højtærede udenrigsminister.

Jeg tænker på valgloven til den slesvig-holstenske landdag, hvor forholdet er det, at hvis et parti ikke får kredsmandater, skal det have 5 pct. af samtlige stemmer i Slesvig-Holsten for at få tillægsmandater. Denne spærreregul kan komme til at betyde, hvis den ikke ændres eller ophæves, at det danske mindretal slet ikke bliver repræsenteret i landdagen efter det kommende valg, og dette vil jo utvivlsomt være urimeligt. Det bør være sådan, som det også er her i det danske folketing, at et nationalt mindretal kan blive repræsenteret på grundlag af et forholdsvis beskedent stemmetal, selvom man iøvrigt af andre grunde måtte opretholde spærrereglen. Vi har med tilfredshed konstateret, at den tyske forbundsregering i et tilsvarende spørgsmål overfor forbunds-

dagens valglov har indtaget en forstående holdning. Jeg håber, at den slesvig-holstenske landsregering i rette tid vil indtage en tilsvarende holdning, og jeg ser med tilfredshed, at det ærede medlem hr. Hans Schmidt, repræsentanten for det tyske mindretal i Nordslesvig, fornylig har fremsat en udtalelse i samme retning og herunder fremhævet, hvad der også bør være en selvfølge, at der bør gives et nationalt mindretal ret til repræsentation, uden at man skal have en forholdsvis betydelig procentdel af stemmerne, og at denne selvfølgelig ret naturligvis ikke bør knyttes til politiske betingelser af nogen art.

Det andet spørgsmål vedrørende Sydslesvig, som jeg vil nævne, er skolerne. Det er forleden blevet bekræftet i landdagen af den slesvig-holstenske undervisningsminister, at det var hensigten at foretage en betydelig reduktion i den i forvejen ikke overdådige tilskudsordning, der gælder for det danske mindretals skoler i Sydslesvig. Det er begrundet med besparelshensyn, men jeg må have lov at sige, at ved et sådant principielt spørgsmål kan dette argument naturligvis ikke være tilstrækkeligt. Det er da også fra det slesvig-holstenske finansudvalgs ordfører under en afbrydelse i salen blevet sagt, at det var ikke noget stort spørgsmål. Jeg ser, at den slesvig-holstenske regering har henvendt sig til forbundsregeringen i Bonn om eventuelt at få supplerende tilskud derfra, og det er muligt, at det er her som i valglovsspørgsmålet, at forbundsorganerne synes at være mere forstående og mere imødekommende, end den slesvig-holstenske regering i hvert fald hidtil har været. Jeg vil også gerne sige, at vi går ud fra, at den danske regering vil yde det dansksindede mindretal i Sydslesvig al rimelig og mulig støtte i disse som i andre vanskelige spørgsmål.

Må jeg så til slut sige, det har været en hovedlinie i mine betragtninger, at hvis man vil se realistisk på den store spænding imellem øst og vest, må man nok regne med, at den er dybtgående, og at der ikke foreløbig synes at være udsigt til, at situationen på væsentlig måde vil blive ændret. Dermed har jeg ikke villet sige, at situationen er håbløs. Vi har jo ikke mindst i årene efter den anden verdenskrig set, hvordan den internationale situation stadig er forandring